

Sygn. akt II KK 279/20

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

na posiedzeniu bez udziału stron
po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2020 r.

w sprawie P. Ł.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 marca 2020 r., sygn. akt IV Ka (...), zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 4 lutego 2019 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Obrońca podniósł, iż skazany ma na swoim utrzymaniu konkubinę oraz małe dziecko, a uzyskiwane przez niego dochody są jedynym źródłem utrzymania rodziny.

Wskazać należy, że wniosek obrońcy skazanego P. Ł. o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie zawiera takiego rodzaju argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwości jej uruchomienia.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że powołanie się na treść zarzutów kasacji nie może być uznane za wystarczające dla uruchomienia nadzwyczajnej instytucji, jaką jest wstrzymanie wykonania orzeczenia. Podniesione zarzuty nie mogą bowiem automatycznie przesądzać, że na pierwszy rzut oka skazany nie

powinien ponieść w ogóle kary, bądź w jego przypadku z dużym prawdopodobieństwem zachodzi sytuacja obligatoryjnego zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary. Brak bowiem możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że powinny one prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego i powtórzenia kontroli instancyjnej. Jakkolwiek oczywiście nie można wykluczyć takiej sytuacji, to jednak jest to możliwe dopiero po merytorycznym rozpoznaniu wniesionej kasacji, a nie na obecnym etapie postępowania. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów.

Podnoszona przez obrońcę sytuacja rodzinna w pierwszej kolejności winna być podstawą dochodzenia możliwości uzyskania bądź to odroczenia wykonania kary przez skazanego, bądź na późniejszym etapie – przerwy w jej odbywaniu.

Należy też dodać, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeba jej zastosowania aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić wystąpienie istotnych powodów do uznania słuszności kasacji, bądź wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., II KK 361/13, LEX nr 1427396*). Warunki te w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.